

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419201916
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419201916.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému U. U., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. U. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 1.180,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 36,28 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 36,28 eur od 02.12.2016 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu **z a m i e t a .**

III. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.06.2019 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO:31 320 155 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.180,32 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 02.12.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že na základe zlúčenia je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá so žalovaným uzatvorila dňa 14.08.2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške 1.212,98 eur na kúpu spotrebného tovaru uvedeného v zmluve s tým, že pôžičku mal splácať v pravidelných 47 mesačných splátkach v sume 40,14 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.886,58 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaný na vrátenie pôžičky zaplatil iba sumu 371,12 eur a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 28.09.2016 ho pôvodný veriteľ vyzval listom - predžalobnou upomienkou k úhrade dlžných splátok a upozornil ho, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže k úhrade dlžných splátok podľa tvrdenia v žalobe nedošlo, dňa 19.11.2016 pôvodný veriteľ úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.11.2016-oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby vrátane nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 6,-eur predstavuje 1.180,32 eur. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe, k zosplateniu došlo v súlade s článkom 9.2 zmluvných podmienok, po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke bola podľa žalobcu len najstaršou omeškanou splátkou, avšak neurčovala začiatok plynutia premlčacej doby.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a Zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky).

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej do vlastných rúk doručená bola dňa 12.08.2019 písomne nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 13.01.2020 č.k.10Csp/144/2019-66 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava-mestská časť Staré Mesto IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.01.2020 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., (ďalej len „žalobca“).

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 07.02.2020. Spolu s predvolaním na pojednávanie súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu plniac povinnosť vyplývajúcu mu z § 138 Civilného sporového poriadku vyzval na späťvzatie žaloby v celom rozsahu z dôvodu, že zo skutočností tvrdených v žalobe a vyplývajúcich z predložených listinných dôkazov je po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná, nakoľko v zmysle § 101, § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka a § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05.12.2018 súd má za to, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy tu nemožno vymáhať.

6. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní, o jeho odročenie nežiadal, pričom k výzve súdu na späťvzatie žaloby uviedol, že žalovaný bol formou predžalobnej upomienky, ktorú riadne prevzal dňa 05.10.2016 vyzvaný na zaplatenie splátky splatnej v mesiaci 07/2016, zároveň bol upozornený, že v opačnom prípade veriteľ pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a to pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.07.2016. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanému zaslané dňa 26.11.2016. Podľa žalobcu je vzhľadom na uvedené zrejmé, že premlčacia doba začala plynúť dňa 21.07.2016 a uplynula dňa 20.07.2019, a nakoľko žaloba bola na súd podaná dňa 27.06.2019, nárok bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3 ročnej premlčacej doby. Žalobca uviedol, že žalovaný na pohľadávku do podania žaloby uhradil celkovo sumu 371,12 eur, čo predstavuje celkovo deväť splátok vo výške 40,14 eur a časť desiatej splátky splatnej v mesiaci jún 2016 vo výške 9,86 eur. Podľa žalobcu je preto ním uplatnený nárok premlčaný len v časti splátky splatnej za mesiac jún 2016, a to len časti o zaplatenie 30,28 eur, preto čo do zaplatenia sumy 30,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30,28 eur od 02.12.2016 do zaplatenia berie žalobu späť a navrhuje konanie zastaviť, rovnako späť berie žalobu čo do zaplatenia zmluvných pokút a poplatkov v sume 6,-eur. Trval na zaplatení sumy 1.144,04 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.144,04 eur od 02.12.2016 do zaplatenia a na náhrade trov konania.

7. V súlade s ust. § 180 CSP súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

8. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, ku ktorému došlo po doručení žaloby žalovanému súd pristúpil k rozhodnutiu o tomto čiastočnom späťvzatí žaloby (§ 145 ods.2 a 3 CSP).

9. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

10. Podľa § 145 ods.2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods.2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

13. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.144,04 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.144,04 eur od 02.12.2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

14. Žalovaný na pojednávaní vyjadril sa tak, že nemá z čoho zaplatiť takú sumu, nakoľko jeho príjmom je len suma 100,-eur mesačne z čoho 60,-eur dáva na lieky, keďže je chorý, berie veľa liekov. K veci samej nič uviesť nevedel.

15. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných podaní žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhoval a zistil tento skutkový stav:

16. Z obsahu zmluvy zo dňa 14.08.2015 súd zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, predmetom ktorej bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 1.212,98 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru žalovaným s tým, že celá kúpna cena vo výške 1.212,98 eur mala byť hradená prostredníctvom tohto úveru. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 47 mesačnými splátkami vo výške 40,14 eur, pričom v zmluve je uvedené, že celková čiastka je 1.886,58 eur, celkové náklady spotrebiteľa že sú 673,60 eur a pri údají o termíne konečnej splatnosti je uvedené 07/2019. V zmluve je uvedené, že RPMN je 26,99 % a priemerná hodnota RPMN 37,67 %. Tiež je tam údaj o výške úrokovej sadzby - 26,99 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedené splácanie poštovou poukážkou.

17. V zmysle čl. 9 bodu 9.2 Zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

18. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil dňa 22.9.2015 sumu 40,14 eur, dňa 23.10.2015 sumu 40,14 eur, dňa 23.11.2015 sumu 40,14 eur, dňa 29.12.2015 sumu 40,14 eur, dňa 21.1.2016 sumu 40,14 eur, dňa 22.2.2016 sumu 40,14 eur, dňa 20.4.2016 sumu 40,14 eur a dňa 23.5.2016 sumu 40,14 eur, ďalej až do dňa 19.11.2016 kedy je tam zaznamenané zosplatenie úveru nehradil nič. Za obdobie od 20.09.2015 do 20.10.2016 mu teda právny predchodca žalobcu predpísal 14 splátok po 40,14 eur v sume spolu 561,96 eur. Žalovaný v tomto období zaplatil 8 splátok po 40,14 eur, spolu teda 321,12 eur. K zosplateniu spotrebiteľského úveru pristúpil právny predchodca žalobcu podľa tohto prehľadu dňa 19.11.2016 pred splatnosťou splátky splatnej 20.11.2016. Po zosplatení žalovaný uhradil v období od 19.1.2017 do 22.5.2017 päť splátok po 10 eur, celkovo zaplatil sumu 371,12 eur, z toho sumu 321,12 eur pred predčasným zosplatením úveru a sumu 50,-eur po jeho predčasnom zosplatení.

19. Listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 28.09.2016 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že na zmluve číslo XXXXXXXX eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 200,70 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 05.11.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Podľa doručky na rube čl.13 spisu predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 05.10.2016. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.11.2016 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že nakoľko neuhradil dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas, jeho dlh z úverovej zmluvy číslo XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz s tým, že dlžná suma predstavuje 1.224,96 eur.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (14.08.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

22. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka sú následne vymenované v § 9 ods.2 ZoSÚ, pričom podľa § 11 ods.1 tohto zákona nedodržanie niektorých z nich má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

31. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

32. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovaným bola obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovanému úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, zo samotného

označenia zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, konkrétne o viazaný spotrebiteľský úver na kúpu spotrebného tovaru. Niet tak pochyb, že žalobca v danom prípade žalobou uplatnil právo na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

33. V okolnostiach prípadu súd mal za medzi stranami nesporné, že dňa 14.08.2015 žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere a tento aj čerpal, čo vyplýva ako z prehľadu splátok predloženého žalobcom tak aj zo skutočnosti, že čerpanie úveru žalovaný nespochybňoval.

34. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 27.06.2019 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offo skúmať, či v danom prípade žalobca, resp. pôvodný žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené jasne potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 348/20018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondikcia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t.j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

35. Z čl. 9 bodu 9.2 zmluvy vyplýva žalobcovi (resp. jeho právnemu predchodcovi) právo žiadať od žalovaného ako klienta zaplataenie celej pohľadávky, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

36. Opísaná dohoda zmluvných strán o práve dodávateľa predčasne zosplatiť poskytovaný spotrebiteľský úver podľa názoru súdu rešpektuje limity dané v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, na ktoré aj priamo text zmluvy odkazuje.

37. Žalobca po výzve súdu na späťvzatie žaloby z dôvodu premlčania v podaní súdu doručenom dňa 05.02.2020 tvrdil, že nakoľko žalovaný do podania žaloby uhradil celkovo 371,12 eur, tak potom platí, že uhradil celkovo 9 splátok po 40,14 eur a časť desiatej splátky splatnej v mesiaci jún 2016 vo výške 9,86 eur. K zosplateniu úveru podľa tvrdenia žalobcu v tomto vyjadrení došlo pre nezaplataenie splátky splatnej v mesiaci júl 2016 a preto premlčacia doba pre celý dlh plynula až od 21.7.2016.

38. S uvedenými tvrdeniami žalobcu sa súd nestotožňuje, nakoľko nemajú oporu v ním samým predložených listinných dôkazoch - prehľade splátok a úhrad, predžalobnej upomienke a oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Nemajú dokonca oporu ani v tvrdeniach žalobcu (pôvodného žalobcu) v samotnej žalobe.

39. Ak žalobca tvrdil, že splátkou rozhodnou tu pre posúdenie plynutia premlčacej doby celého dlhu v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka bola až splátka splatná dňa 20.7.2016, a že práve

pre jej nesplnenie stal sa zročným celý dlh, bol povinný toto svoje tvrdenie preukázať, čo sa nestalo. Žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Súd tvrdenie žalobcu o tom, že onou nesplnenou splátkou, pre ktorú sa stal zročným celý dlh a deň zročnosti ktorej bol tak v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka rozhodujúci pre posúdenie plynutia premlčacej doby pre celý dlh bola splátka splatná v júli 2016 (konkrétne dňa 20.7.2016) považuje za nepreukázané. Keďže nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že celý dlh sa stal zročným pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.7.2016, tak potom súd vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad, predžalobnej upomienky a oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru za splátku, od zročnosti ktorej bolo tu treba v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka počítať začiatok plynutia premlčacej doby považoval prvú neuhradenú splátku, teda splátku splatnú v máji 2016 (konkrétne dňa 20.5.2016) a preto žalobu súdu doručenú až dňa 27.6.2019 mal za podanú po uplynutí premlčacej doby.

40. Vychádzajúc z obsahu zmluvy zo dňa 14.08.2015 mal žalovaný prvú splátku zaplatiť dňa 20.09.2015 a ďalšie potom vždy k 20. dňu toho ktorého ďalšieho mesiaca až do júla 2019. Do dňa 19.11.2016, kedy došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru žalovaný zaplatil 8 splátok po 40,14 eur, čím uhradil splátky splatné od 20.9.2015 do 20.4.2016 (8 splátok splatných dňa 20.9.2015, dňa 20.10.2015, dňa 20.11.2015, dňa 20.12.2015, dňa 20.1.2016, dňa 20.2.2016, dňa 20.3.2016 a dňa 20.4.2016).

41. Je preto zjavne nepravdivé a predloženým dôkazom úplne odporujúce tvrdenie žalobcu v jeho vyjadrení súdu doručenom dňa 05.02.2020, že premlčaná môže byť maximálne časť splátky za mesiac jún 2016, lebo predošlých deväť splátok žalovaný uhradil. Žalovaný do predčasného zosplatnenia úveru neuhradil 9 splátok, uhradil len 8 splátok, keďže sumu 50,-eur hradil až po predčasnom zosplatnení úveru, teda potom, čo stratil výhodu splátok a teda touto sumou realizoval už čiastočnú úhradu svojho v celom rozsahu zročného dlhu. Preto nie je možné účelovo splátky 5 x 10 eur hradené žalovaným až po strate výhody splátok považovať za úhradu splátok splatných pred stratou výhody splátok len preto, že je to pre žalobcu z pohľadu posúdenia premlčania výhodnejšie. Už len z toho dôvodu nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že premlčaná je len časť splátky za jún 2016, lebo aj pri posúdení premlčania jednotlivých samostatných splátok odo dňa ich zročnosti by premlčanou bola celá splátka splatná dňa 20.5.2016 a dňa 20.6.2016 (t.j. suma 80,28 eur) a nie len suma 30,28 eur ktorú tvrdil žalobca. Tu však vzhľadom na § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka súd považuje za premlčané celé žalobou uplatnené právo žalobcu.

42. Zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad jasne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou 20.5.2016 a rovnako tak aj s nasledujúcimi splátkami splatnými 20.6.2016, 20.7.2016, 20.8.2016 a 20.9.2016. Žalovanému bola dňa 28.09.2016 právnym predchodcom žalobcu zasielaná výzva - predžalobná upomienka na zaplatenie splátok vo výške 200,70 eur. Suma 200,70 eur zodpovedá piatim nezaplateným splátkam (5x 40,14 eur sa rovná 200,70 eur), teda práve splátkam splatným dňa 20.5.2016, dňa 20.6.2016, dňa 20.7.2016, dňa 20.8.2016 a dňa 20.9.2016. V predžalobnej upomienke je uvedené, že ak do 5.11.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Avšak pre posúdenie, nesplnenie ktorej splátky bolo skutočne dôvodom využitia práva veriteľa požadovať predčasné splatenie úveru rozhodujúci je obsah oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z ktorého ale vôbec nevyplýva, že k zosplatneniu dochádza práve kvôli nezaplateniu splátky splatnej až v júli 2016. Je tam totiž uvedené, cit.“ nakoľko ste dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradili, týmto Vám oznamujeme, že Váš dlh z úverovej zmluvy č.21030834 sa stal splatným v celom rozsahu naraz.“

43. Predčasne zosplatniť úver nie je povinnosťou, ale právom veriteľa. Ak by sa však toto právo rozhodol uplatniť (za splnenia podmienok podľa § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka) nie už v súvislosti s prvou omeškanou splátkou, ale až v súvislosti s niektorou ďalšou, či ďalšími (keďže žalobca tu pri preukázanom omeškaní žalovaného už so splátkou splatnou v máji a júni 2016 tvrdí, že rozhodol sa veriteľ predčasne zosplatniť úver až pre nezaplatenie splátky splatnej v júli 2016), potom by to musel jednoznačne preukázať, čo sa tu nestalo. Ak v predžalobnej upomienke upomínal veriteľ žalovaného k plneniu piatich splátok (vo výške 200,70 eur splatných od mája do septembra 2016) a v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru výslovne uviedol, že práve nesplnenie dlžných splátok (t.j. použité množné číslo) v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke je dôvodom splatnosti celého dlhu, potom nie je preukázané tvrdenie žalobcu, že až júlová splátka bola dôvodom zosplatnenia celého dlhu

a preto súd vychádzal zo zročnosti prvej neuhradenej splátky uvedenej v predžalobnej upomienke a v oznámení o zosplatnení úveru, ktorou tu bola splátka splatná dňa 20.5.2016.

44. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.22Co/161/2018 zo dňa 26.03.2019 ktorý žalobcovi musí byť dobre známy, keďže aj v tam súdnej veci bol žalobcom, kde krajský súd okrem iného uviedol, cit. „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premičacia doba podľa §103 OZ.“

45. Neuvedenie konkrétnej splátky nemá tu za následok neplatnosť zosplatnenia, keďže inak podmienky podľa § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka boli splnené, ale má za následok, že súd musel vychádzať z toho, kedy sa toto právo mohlo vykonať prvý raz (viď § 101 Občianskeho zákonníka). Keďže tu právny úkon ktorým došlo k zosplatneniu celého dlhu neobsahuje identifikáciu konkrétnej jednej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu, ale uvádza že dôvodom zosplatnenia je neuhradenie dlžných splátok v zmysle predžalobnej upomienky, ktorá vyzývala žalovaného na plnenie až piatich dlžných splátok (prvou bola splátka splatná v máji 2016), potom súd má za nepreukázané tvrdenie žalobcu, že k zosplatneniu došlo až pre júlovú splátku.

46. Súd navyše poukazuje na to, že v žalobe žalobca sám výslovne uviedol, že v predžalobnej upomienke upozornil žalovaného, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatniť. Najstaršou omeškanou splátkou v tom čase bola práve splátka splatná v máji 2016 a nie splátka splatná v júli 2016. V žalobe súčasne žalobca uviedol, že k zosplatneniu došlo vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením, ktorou opäť nie je splátka splatná v júli 2016, ale až v októbri 2016. Ak sa má predísť stavu, že žalobca by si až v súdnom konaní účelovo identifikoval a prispôboval splátku, nesplnenie ktorej bolo dôvodom zročnosti celého dlhu, a ktorá teda v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka je relevantná pre plynutie premičacej doby celého dlhu, potom treba vychádzať z toho, či žalobca preukázal, že v právnom úkone- zosplatnení identifikoval ako nesplnenú práve takú splátku ktorú tvrdí (tu júlovú), a keďže tu samotné oznámenie o zosplatnení nehovorí nič o júlovej splátke, ale hovorí o dlžných splátkach podľa predžalobnej upomienky, kde sa uvádzalo päť splátok počnúc splátkou splatnou v máji 2016, potom súd za splátku zročnosť ktorej je relevantná pre plynutie premičacej doby v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka považoval splátku splatnú dňa 20.5.2016.

47. Súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici vyslovený v rozsudku, ktorý sa rovnako týkal žalobcu, a to v rozsudku zo dňa 13.09.2018 sp.zn.16Co/95/2018. Ten okrem iného poukázal na to, že cit.“ Aj v komentári: Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár. Bratislava, Eurokódex, 2011, strana 1654 je uvedené: „Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok je modifikované do vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. Podľa § 53 ods. 8 (pozn. v súčasnosti ide o ods. 9 §-u53 OZ), platí, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Aj ďalší komentár výslovne uvádza, že možnosť zosplatniť úver sa vzťahuje na prvú splátku, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako 3 mesiace (viď Števček, Dulák, Bajánková, Fečík, Sedláčko, Tomašoviča kol., Občiansky zákonník /I. a II. zväzok, 1. vydanie, 2017, Nakladateľství C. H. Beck: „Vo vzťahu k samotnej dikcii ustanovenia ods. 8 zákonodarca hypotézu právnej normy ustalať s ohľadom na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach a teda je zrejmé, že spravidla pôjde o peňažné plnenie, ktoré spotrebiteľ realizuje postupnými platbami podľa dohody s dodávateľom. Vo všeobecnosti sa nedá vylúčiť, že uvedené ustanovenie môže byť aktuálne aj v prípade nepeňažného plnenia, čo sa podáva aj zo všeobecnej dikcie § 565 OZ. Podstatné však je to, že ide o prípad plnenia v splátkach ako výhodu, ktorou disponuje spotrebiteľ pri plnení záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy. Zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ

najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Možno považovať za pozitívne, že zákonodarca opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškani a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Vzhľadom na povahu dikcie treba ods. 8 vykladať spôsobom, že dodatočné uhradenie omeškanej splátky spotrebiteľom oneskorene konzumuje právo dodávateľa na jednorazové zosplatenie pohľadávky. Tento právny záver možno odobriť aj vzhľadom na dikciu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá rovnako časovo limituje právo dodávateľa vykonať jednorazové zosplatenie pohľadávky. Keďže ustanovenie ods. 8 malo predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa ods. 8 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie s (prvou) splátkou trvá. Ak uvádzame prvú splátku, máme tým na mysli aj každú ďalšiu splátku, ktorá bude vnímaná ako prvá omeškaná splátka napr. v prípade, ak sa spotrebiteľ omešká s tromi po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka.“). Uvedený komentár zodpovedá aj princípom formálnej logiky, ktorej by však nezodpovedal výklad, podľa ktorého by veriteľ v prípade, ak by bol spotrebiteľ v omeškani s piatimi splátkami, ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade, keď k okamihu zosplatenia bol v omeškani so splátkami za mesiac júl, august, september, október a november 2014, pristúpil k zosplateniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou alebo predpredposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškani ešte 3 mesiace.“.

48. V tu posudzovanom prípade došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru dňom 19.11.2016, o čom bol žalovaný informovaný listovou zásielkou z 26.11.2016, čo malo vplyv aj na ustálenie počiatku plynutia premlčania uplatneného nároku. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je úpravou špeciálnou (lex specialis), ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete §-u 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019). V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej dňa 20.05.2016. Súd teda zastáva názor, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 20.05.2016.

49. Koniec koncov, uvedené posúdenie premlčania už nemôže byť pre žalobcu nijako nové či prekvapivé. Majúc na pamäti princíp právnej istoty v právnom štáte súd poukazuje napr. na iný spor žalobcu, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018. Tam žalobca v odvolacom konaní argumentoval okrem iného tým, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Krajský súd v Prešove však v predmetnom rozsudku odvoláciu argumentáciu žalobcu odmietol.

50. Obdobne nesúhlasnú argumentáciu žalobcu k takému posúdeniu premlčania odmietol Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 16Co/95/2018. Poukazujúc na viaceré komentáre k Občianskemu zákonníku tam krajský súd uviedol, že taký výklad zodpovedá aj princípom formálnej logiky, ktorej by však nezodpovedal výklad žalobcu, podľa ktorého by veriteľ pri omeškaní s viacerými splátkami pristúpil k zosplatneniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškaní ešte 3 mesiace.

51. Súd pripomína, že aj v tu súdnej veci, aj z formulovania predžalobnej upomienky v spojení s úkonom zosplatnenia je treba uzavrieť, že veriteľ pristúpil k zosplatneniu preto, že dlžník sa dostal do omeškania už so splátkou splatnou v mesiaci máj 2016 po viac ako 3 mesiace a že dlžníka na možnosť zosplatnenia výslovne upozornil vo vzťahu k piatim splátkam, pričom prvou z nich bola práve táto splátka. Preto je zrejmé, že s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti splátky za mesiac máj 2016, teda uplynula v máji 2019 zatiaľ čo žaloba bola podaná až dňa 27.06.2019, teda až po jej uplynutí.

52. V súvislosti so záverom, že trojročnú premlčaciu dobu je potrebné počítat' už od zročnosti tejto prvej nezaplatenej splátky a že účelom ustanovenia § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby v čas využil svoje právo na zosplatnenie úveru súd dáva do pozornosti žalobcu tiež napr. jeho samého sa týkajúce právoplatné rozsudky Okresného súdu Prešov sp.zn. 11Csp/101/2019 alebo 32Csp/137/2019. Aj daný súd v uvedených rozhodnutiach formuloval jasný názor, že malo by ísť o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola uhradená, čo je logický dôsledok zásady upravenej v § 101 Občianskeho zákonníka spočívajúcej v tom, že relevantné je posúdenie toho, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Zákonodarca totiž jasne v § 103 vete druhej Občianskeho zákonníka uviedol odkedy plynie premlčacia doba pri zosplatnení úveru, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom tohto ustanovenia je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru.

53. Obdobne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.4.2019, sp. zn. 2Co/148/2018. Tam tento uviedol, cit. „Je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva § 565 OZ (do pozornosti napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ustanovenie § 53ods. 9 OZ dopadá na poslednú vetu § 565 OZ tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie bola splátka najneskôr splatná 20.2.2013, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premlčaný.“

54. Rovnako posúdil premlčanie Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, alebo zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. Súd poukazuje aj na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.41Co/69/2019 v ktorom tento uviedol, cit. „Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčacej na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ

nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.“

55. Súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde. V danom prípade žalobca nepreukázal svoje tvrdenie vo vzťahu k premlčaniu, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 20.07.2016, súd preto vychádzal z dátumu zročnosti prvej nesplnenej splátky pre ktorú mohol byť úver predčasne zosplatený (20.5.2016) a preto je nárok premlčaný a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať, a preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť. Pôvodný žalobca doručil na súd žalobu až dňa 27.06.2019, potom je potrebné konštatovať, že v danom prípade žalobca v konaní uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni § 54a Občianskeho zákonníka a v súdnom konaní ho preto nemožno priznať.

56. Na základe uvedeného tak bola žaloba po jej čiastočnom späťvzati v celom zvyšku súdom zamietnutá pre premlčanie uplatneného nároku, vzhľadom k čomu bolo nadbytočné ďalej sa podrobne zaoberať ostatnými aspektmi nároku, ktorý bol v konaní žalobcom uplatnený.

57. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 256 ods.1 a § 262 ods.1 a 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie sumy 36,28 eur s príslušným úrokom z omeškania vzatá späť a tu konanie zastavené procesným zavinením žalobcu, teda platí, že v uvedenom rozsahu nemal vo veci úspech. Neúspešný bol aj vo zvyšnej časti kde bola žaloba zamietnutá. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, na pojednávaní výslovne uviedol, že nárok na ich náhradu neuplatňuje, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.